

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 137/06-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 12. júla 2007 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Petra Brňáka prerokoval prijatú sťažnosť Š. L., V., a A. B., B., zastúpených advokátkou JUDr. D. Š., B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 387/04 a takto

r o z h o d o l :

1. Konanie o sťažnosti A. B. z a s t a v u j e .
2. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 387/04 p o r u š i l základné právo Š. L., aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných priet'ahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.
3. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 387/04 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

4. Š. L. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 8 936 Sk (slovom osemtisícdeväťstotridsaťšesť slovenských korún), ktorú je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho advokátky JUDr. D. Š. vedený v HVB Bank Slovakia, a. s., pobočke Banská Bystrica, do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Vo zvyšnej časti sťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 11. apríla 2006 č. k. I. ÚS 137/06-7 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Š. L., V. (ďalej aj „sťažovateľ“), a A. B., B. (ďalej aj „sťažovateľka“ alebo spoločne ako „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 387/04 (ďalej aj ako „napadnuté konanie“).

1.1 Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že: „Sťažovatelia v zmysle § 18 ods. 1, 2 zák. č. 58/1969 Zb. dňa 29. 10. 2004 podali žalobu o náhradu škody na Okresný súd Bratislava I (...). Konaniu bolo pridelené číslo 19 C 387/2004“.

Keďže sťažovatelia zo strany okresného súdu do 27. decembra 2005 nedostali žiadne vyrozumienie, 27. decembra 2005 podali predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní. Predseda okresného súdu listom z 1. februára 2006 sp. zn. Spr. 2001/06 sťažovateľom oznámil, že ich sťažnosť na prietahy v predmetnom konaní je čiastočne dôvodná. S týmto výrokom predsedu okresného súdu sťažovatelia neboli spokojní a 13. februára 2006 podali predsedovi Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“)

žiadosť o prešetrenie postupu predsedu okresného súdu pri vybavovaní sťažnosti. Po prešetrení vybavenia sťažnosti na prietahy v napadnutom konaní predseda krajského súdu listom Spr. 2048/06 z 9. marca 2006 uznal jej opodstatnenosť a určil, že napadnuté konanie vedené okresným súdom bolo postihnuté zbytočnými prietahmi. Sťažovatelia sú toho názoru, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu ich práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Okrem vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy sa sťažovatelia domáhajú aj toho, aby im bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie z dôvodu, že okresný súd v napadnutom konaní nepostupoval bez zbytočných prietahov a sťažovateľom spôsobil stav právnej neistoty. Počas trvania stavu právnej neistoty, t. j. od 27. decembra 2004 do 6. februára 2006, sťažovatelia pričinením súdu nevedeli riadiť a riešiť svoje finančné operácie, čo má negatívne dôsledky na ich život a oni sami svojím konaním k prietahom neprispeli.

1.2 Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd vyslovil tento nález:

„nekonaním Okresného súdu Bratislava I. bolo porušené právo sťažovateľov zakotvené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a priznáva sa im finančné zadosťučinenie 1,345.617.- Sk, Š. L., V., a 321.541.- Sk A. B., B., ktoré im budú vyplatené do jedného mesiaca od právoplatnosti nálezu.

Právnej zástupkyňi sťažovateľov JUDr. D. Š. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia (...).“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedom Mgr. M. L., listom z 27. decembra 2006 sp. zn. 1 Spr 2001/06, a právna zástupkyňa sťažovateľov stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 12. januára 2007.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem prehľadu procesných úkonov v napadnutom konaní uviedol najmä, že:

„(...) v úvode môjho vyjadrenia a informácie o stave konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 19 C 387/2004 chcem oznámiť, že netrvám na ústnom

prejednaní o doručenej ústavnej sťažnosti, súhlasím s tým, aby podľa ust. § 30 ods. 2 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti, ak dospeje k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

Dovoľujem si poukázať na skutočnosť, že navrhovatelia využili možnosť v súlade so zák. č. 757/2004 Z. z. v platnom znení a podali sťažnosť na prietahy v konaní na Okresný súd Bratislava I. Listom zo dňa 09. 03. 2006 bolo právnenému zástupcovi sťažovateľov Krajským súdom v Bratislave oznámené, že sťažnosť bola hodnotená ako opodstatnená s tým, že v pravidelných trojmesačných intervaloch bude predseda súdu informovať o stave a priebehu predmetného súdneho konania až do jeho právoplatného skončenia. (...)

Z (...) prehľadu procesných úkonov bolo Krajským súdom v Bratislave konštatované, že konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn 19 C 387/2004 bolo postihnuté zbytočnými prietahmi, a to najmä v období od januára 2004 do septembra 2004. Rovnako boli konštatované aj prietahy v predmetnom konaní v období od novembra 2005, nakoľko zákonná sudkyňa po vrátení spisu od dožiadaného súdu vo veci ďalej plynulo nekonala.

Z uvedeného dôvodu sa predsedníčka súdu v mene štátnej správy súdu za vzniknutý prietah ospravedlnila a oznámila, že vyzve predsedu okresného súdu, aby ju oboznámil s výsledkom pojednávania vytýčeného na deň 20. 03. 2006. (...)

S poukazom na uvedené si dovoľujeme navrhnúť váženému Ústavnému súdu Slovenskej republiky, aby bola vzatá na vedomie skutočnosť, že súd konal v súlade s platnými právnymi predpismi s ohľadom na množstvo vecí vybavovaných v oddelení.

V prípade, že ÚS SR dospeje k záveru, že bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov navrhujeme, aby ÚS SR zvažil nepriznanie finančného zadosťučinenia sťažovateľom z dôvodu jej neprimeranosti (žiadané finančné zadosťučinenie sa rovná žalovanej sume s príslušenstvom).“

2.2 Právna zástupkyňa sťažovateľov vo svojom stanovisku k uvedenému vyjadreniu okresného súdu uviedla, že:

„(...)

- v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod č. k. 19 C 387/2004 vznikli zbytočné prietahy v konaní a to predovšetkým v období od 27. 12. 2004 do 20. 9. 2005, teda približne 10 mesiacov a v období od 21. 3. 2006 do 11. 9. 2006, teda približne 6 mesiacov

- sťažovatelia 1), 2) majú za to, že bolo porušené ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, domnievajú sa, že je tu dôvod na priznanie im primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výšku a opodstatnenosť posúdi Ústavný súd Slovenskej republiky

- sťažovatelia 1), 2) súhlasia s tým, aby podľa ustanovenia § 30 ods. 2 zákona číslo 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania

- sťažovatelia 1), 2) si uplatňujú v konaní trovy právneho zastúpenia JUDr. D. Š., advokátky so sídlom v B. v celkovej výške 17.106,- Sk. (...)

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 19 C 387/04:

Dňa 2. novembra 2004 podali sťažovateľ Š. L. (žalobca v I. rade), K. L. (žalobkyňa v II. rade) a J. B. (žalobca v III. rade) okresnému súdu žalobný návrh „o náhradu škody podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona č. 58/1969 Zb.“ v celkovej sume 1 687 399 Sk s prísl. proti Slovenskej republike v zastúpení Ministerstvom financií Slovenskej republiky v Bratislave (ďalej len „žalovaný v I. rade“) a proti Slovenskej republike v zastúpení Úradom pre finančný trh v Bratislave (ďalej len „žalovaný v II. rade“). Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 19 C 387/04.

Dňa 10. novembra 2004 súdna tajomníčka dala úpravou kancelárii pokyn „predložiť spis sudcovi na odstránenie väd návrhu“.

Dňa 15. novembra 2004 okresný súd uznesením č. k. 19 C 387/04-31 vyzval žalobcov na odstránenie nedostatkov návrhu na začatie konania.

Dňa 6. decembra 2004 žalobcovia doručili súdu „opravu návrhu na začatie konania“.

Dňa 13. decembra 2004 súdna tajomníčka dala úpravou kancelárii pokyn „predložiť spis sudcovi na doručenie návrhu“.

Dňa 13. decembra 2004 sudkyňa dala úpravou kancelárii pokyn doručiť žalovanému v I. a II. rade návrh spolu so súvisiacimi listinami a doplnením návrhu spolu s uznesením súdu č. k. 19 C 387/04-35 z 13. decembra 2004.

Dňa 21. decembra 2004 žalovaný v I. rade doručil súdu svoje vyjadrenie k žalobe.

Dňa 22. decembra 2004 žalovaný v II. rade doručil súdu svoje vyjadrenie k žalobe.

Dňa 20. septembra 2005 súd dožiadal Okresný súd Martin o výsluch žalobcu v I. rade a žalobkyňu v II. rade a v ten istý deň dožiadal Okresný súd Banská Bystrica o výsluch žalobcu v III. rade.

Dňa 26. septembra 2005 Okresný súd Banská Bystrica potvrdil prijatie dožiadania a vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 10 Cd 9/05.

Dňa 13. októbra 2005 bol na Okresnom súde Banská Bystrica spísaný úradný záznam z ktorého vyplýva, že žalobca v III. rade – J. B. zomrel. Jeho dedičkou sa stala sťažovateľka – A. B.

Dňa 24. októbra 2005 bolo okresnému súdu doručené oznámenie Okresného súdu Banská Bystrica o nevykonaní výsluchu žalobcu v III. rade z dôvodu jeho úmrtia.

Dňa 26. septembra 2005 Okresný súd Banská Bystrica potvrdil prijatie dožiadania a vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 10 Cd 9/05.

Dňa 27. septembra 2005 Okresný súd Martin potvrdil prijatie dožiadania a vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 7 Cd 8/05.

Dňa 25. októbra 2005 bola Okresným súdom Martin spísaná zápisnica z výsluchu sťažovateľa a žalobkyne v II. rade, ktorí sa odmietli vyjadriť bez prítomnosti svojho právneho zástupcu, pretože ten je zdravotne ťažko postihnutý, a tiež z tohto dôvodu požiadali o výsluch v B., kde má ich právny zástupca trvalé bydlisko.

Dňa 4. novembra 2005 bolo okresnému súdu vrátené dožiadanie z Okresného súdu Martin.

Dňa 23. januára 2006 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 20. marec 2006.

Dňa 2. marca 2006 právny zástupca žalobcov doručil súdu „*návrh na zadováženie listín*“.

Dňa 2. marca 2006 právny zástupca žalobcov ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní, ktoré sa malo uskutočniť 20. marca 2006, z dôvodu jeho zlého zdravotného stavu a zároveň požiadal o odročenie pojednávania a požiadal o vypočutie Okresným súdom v Banskej Bystrici.

Dňa 20. marca 2006 bolo pojednávanie odročené na neurčito.

Dňa 21. marca 2006 okresný súd dožiadal Okresný súd Banská Bystrica o výsluch právneho zástupcu žalobcov - JUDr. S. Ž.

Dňa 24. marca 2006 Okresný súd Banská Bystrica potvrdil prijatie dožiadania a vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 19 Cd 5/06.

Dňa 9. apríla 2006 zomrela sťažovateľka A. B.

Dňa 12. júla 2006 bol nariadený termín výsluchu JUDr. S. Ž. na 14. august 2006.

Dňa 8. augusta 2006 JUDr. S. Ž. oznámil súdu, že jeho zastupovanie žalobcu v III. rade skončilo a „*d'alšie úkony vrátane vypočutia sú bezpredmetné*“.

Dňa 14. augusta 2006 vyššia súdna úradníčka na Okresnom súde Banská Bystrica spísala úradný záznam, v ktorom citovala uvedené stanovisko JUDr. S. Ž. a konštatovala jeho neprítomnosť na výsluchu. Výsluch menovaného právneho zástupcu žalobcov bol opätovne nariadený na 4. september 2006 pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty.

Dňa 11. septembra 2006 bol spis vrátený okresnému súdu spolu so zápisnicou o výsluchu JUDr. S. Ž., ktorý oznámil, že 3. februára 2006 zomrela aj žalobkyňa v II. rade K. L.

Dňa 21. januára 2007 súd vyzval právneho zástupcu žalobcov, aby zaslal osvedčenie o dedičstve po žalobkyni v II. rade.

Dňa 25. januára 2007 súd vydal uznesenie o zastavení konania voči právnej nástupkyni sťažovateľky A. B., pretože táto zobrala návrh späť.

Dňa 6. februára 2007 súd urgoval právneho zástupcu žalobcov, aby zaslal osvedčenie o dedičstve po žalobkyni v II. rade.

Dňa 28. februára 2007 sťažovateľ oznámil súdu požadované údaje.

Dňa 12. marca 2007 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 30. apríl 2007, ktoré však bolo odročené na žiadosť sťažovateľa, pretože bol práceneschopný. Pokračujúce pojednávanie bolo nariadené na 18. jún 2007.

Dňa 18. júna 2007 bolo pojednávanie odročené na neurčito, pretože o to požiadal právny zástupca sťažovateľa z dôvodu svojej choroby.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 19 C 387/04 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľov na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že ako to vyplynulo zo zapožičaného súvisiaceho spisu, sťažovateľka A. B. zomrela 9. apríla 2006. Právna zástupkyňa sťažovateľky ústavnému súdu túto skutočnosť neoznámila a ani nenavrhol žiadny postup ohľadom tejto záležitosti, napr. pokračovanie v tomto konaní s právnou nástupníčkou pôvodnej sťažovateľky. Keďže nebol zistený dôvod pre iný postup, ústavný súd konanie o sťažnosti A. B. zastavil, teda rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o žalobnom návrhu „o náhradu škody podľa § 18 ods. 1 a 2 zákona č. 58/1969 Zb.“ môže v danej veci predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci napr. s úmrtiami a meniacimi sa účastníkmi konania. Doterajší priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemôže pripísať na vrub zložitosti prerokovávanej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným prieťahom, teda doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľa.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný v období od 22. decembra 2004 do 20. septembra 2005 (deväť mesiacov). Okresný súd teda počas deviatich mesiacov vo veci nevykonával žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako žalobca počas napadnutého súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovaných článkoch ústavy a dohovoru (pozri napr. I. ÚS 41/02). K priesťahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priesťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priesťahov.

5. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia 1. apríla 2006, podanie sťažnosti z 5. apríla 2006 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 12. januára 2007). Za dva úkony vykonané v roku 2006 patrí odmena v sume dvakrát po 2 730 Sk a dvakrát režijný paušál po 164 Sk a za jeden úkon vykonaný v roku 2007 patrí odmena 2 970 Sk a režijný paušál v sume 178 Sk, preto trovy právneho zastúpenia pre sťažovateľa predstavujú sumu 8 936 Sk v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľom rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

6. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ navrhol priznať primerané finančné zadosťučinenie z dôvodu, že okresný súd v napadnutom konaní nepostupoval bez zbytočných prietahov a spôsobil mu stav právnej neistoty.

Z citovaného čl. 127 ods. 3 ústavy a z citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde vyplýva, že ústavný súd môže, avšak nemusí priznať primerané finančné zadosťučinenie. Podľa názoru ústavného súdu v danom prípade neprichádzalo do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. K tomuto záveru dospel ústavný súd preto, lebo v danom prípade zistil ojedinelý, pomerne krátkodobý prietah v postupe okresného súdu, pričom prihliadol na to, že sťažnosť, ktorú podali sťažovatelia predsedovi okresného súdu a predsedníčke krajského súdu, sa v danom prípade stala účinným prostriedkom nápravy a okresný súd po jej podaní konal vo veci v podstate priebežne a bez prietahov.

Ústavný súd konštatuje, že vyslovenie porušenia základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázanie konať vo veci bez zbytočných prietahov a priznanie náhrady trov právneho zastúpenia sú v okolnostiach daného prípadu dostatočnými opatreniami na nápravu stavu spôsobeného porušením označených základných práv.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o návrhu sťažovateľa na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 5 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. júla 2007